

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach, w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., o zapłatę, zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 8.170,31 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.517,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe orzeczenie w całości apelacją zaskarżyła strona pozwana, która zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 316 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy tj. dokonania przez pozwaną w dniu 14 maja 2015r. zapłaty ceny sprzedaży dochodzonej przez powódkę w niniejszym postępowaniu za kalafior w ilości 6225 kg zgodnie z fakturą nr (...) z dnia 25 września 2014r., pomimo że powódka miała wiedzę, iż pozwana uregulowała zobowiązanie, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł, ewentualnie, na wypadek uznania przez Sąd, że nie zachodzi podstawa do zmiany zaskarżonego wyroku wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Strona powodowa na rozprawie w dniu 14 grudnia 2015 roku przyłączyła się do apelacji w zakresie wniosku apelacji o zmianę zaskarżonego orzeczenia co do należności głównej, w pozostałym zakresie wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej zasługiwała na uwzględnienie w części co winno skutkować częściową zmianą zaskarżonego orzeczenia. Za bezsporne należało uznać w przedmiotowej sprawie, iż na etapie postępowania przed Sądem I instancji, przed zamknięciem rozprawy, po której nastąpiło wydanie orzeczenia strona powodowa przyznała fakt uregulowania przez pozwaną należności objętej żądaniem pozwu, jednocześnie też w związku z powyższą okolicznością strona powodowa nie zajęła stanowiska procesowego w sprawie. W związku z powyższym należało uznać, iż skoro pozwana bezspornie uregulowała należność objętą żądaniem pozwu powódka zaś nie dokonała cofnięcia pozwu, roszczenie powódki należało uznać za bezzasadne co winno skutkować oddaleniem powództwa. Jednocześnie wobec tego, iż zaspokojenie roszczenia objętego żądaniem pozwu nastąpiło po dacie wytoczenia powództwa, poprzedzonego wezwaniem pozwanej do dobrowolnego spełnienia świadczenia, w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, pozwaną należało traktować jako stronę przegrywającą proces, co winno skutkować obciążeniem jej kosztami postępowania przed sądem I instancji w myśl zasady określonej w art. 98 k.p.c. Na powyższe koszty złożyły się: opłata sądowa od pozwu, koszty zastępstwa procesowego strony powodowej oznaczone według najniższej stawki przewidzianej prawej dla wartości przedmiotu sporu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. Wobec powyższego zaskarżony wyrok podlegał częściowej zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w pozostałym zaś zakresie apelacja pozwanej jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem II instancji orzeczono na podstawie przepisu art. 103 k.p.c., zgodnie z którym niezależnie od wyniku sprawy sąd może włożyć na stronę lub interwenienta obowiązek zwrotu kosztów, wywołanych ich niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem. Przepis § 1 dotyczy zwłaszcza kosztów powstałych wskutek uchylenia się od wyjaśnień lub złożenia wyjaśnień niezgodnych z prawdą, zatajenia lub opóźnionego powołania dowodów, a także nieusprawiedliwionej odmowy poddania się mediacji, na którą strona uprzednio wyraziła zgodę. W przedmiotowej sprawie strona pozwana na etapie postępowania przed Sądem I instancji kwestionowała istnienie zobowiązania, w szczególności zaś fakt zawarcia i wykonania umowy przez stronę powodową, jednocześnie jednak w toku procesu dobrowolnie spełniła świadczenie objęte żądaniem pozwu. Wobec powyższego należało uznać,

iż działanie pozwanej było nakierowane wyłącznie na przedłużanie czy nieuzasadnione kontynuowanie postępowania przed sądem I instancji, czego zaś konsekwencją było również zainicjowanie postępowania odwoławczego. Wobec powyższego Sąd Okręgowy obciążył pozwaną, pomimo częściowego uwzględnienia apelacji całością kosztów postępowania odwoławczego obejmujących koszty zastępstwa procesowego należne stronie powodowej w wysokości stawki minimalnej określonej dla wskazanej w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia.